

Daniels bok – nummer tjugonio

Belsassars gästabud och den profetiska stunden: Avslöjandet av söndagslagen, Babylons fall och den slutliga krisen

Jeff Pippenger

2023-12-24

Belsassars gästabud identifierar ”stunden” för söndagslagen, men lägger tyngdpunkten på domen över det republikanska hornet. Nebukadnessars gyllene bildstod i Daniel kapitel tre framställer samma historia i sammanhanget av Guds trofasta folk, som då upphöjs som ett baner. Daniel kapitel sex behandlar samma linje, men behandlar det protestantiska hornets roll. Belsassar representerar ”staten”, och han kallade ett tusen av sina ”stormän”.

Kung Belshassar ställde till med ett stort gästabud för tusen av sina stormän och drack vin i de tusens åsyn. Medan Belshassar smakade vinet befallde han att man skulle hämta de kärl av guld och silver som hans fader Nebukadnessar hade tagit från templet i Jerusalem, så att kungen och hans furstar, hans hustrur och hans bihustrur kunde dricka ur dem. Då hämtade man guldkärlen som hade tagits från templet, från Guds hus i Jerusalem; och kungen och hans furstar, hans hustrur och hans bihustrur drack ur dem. De drack vin och prisade gudar av guld och silver, av koppar och järn, av trä och sten. I samma stund kom fingrarna av en människohand fram och skrev mitt emot ljusstaken på putsen på väggen i kungens palats; och kungen såg den del av handen som skrev. Daniel 5:1–5.

Talet ”tio” representerar draken, och etthundra och ettusen är helt enkelt en förstoring av samma symbol. I kapitel sex driver etthundratjugo fram den bedrägliga lagen, och etthundratjugo är en symbol för präster. Med beaktande av ”rad på rad” illustrerar Belsassars gästabud domen över ett fördärvat statsväsen och domen över ett fördärvat kyrkoväsen. Belsassar var drucken av det babyloniska vinet och beslöt därefter att vanhelga de heliga kärlen från Guds tempel i Jerusalem.

”Profeten säger: ’Jag såg en annan ängel komma ner från himlen, som hade stor makt; och jorden upplystes av hans härlighet. Och han ropade mäktigt med stark röst och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, och det har blivit en boning för onda andar’ (Uppenbarelseboken 18:1, 2). Detta är samma budskap som gavs av den andre ängeln. Babylon är fallet, ’eftersom hon har givit alla folk att dricka av sin otukts vredes vin’ (Uppenbarelseboken 14:8). Vad är detta vin?—Hennes falska läror. Hon har gett världen en falsk sabbat i stället för sabbaten i det fjärde budet, och har upprepat den lögn som Satan först sade till Eva i Eden—själens naturliga odödlighet. Många likartade villfarelser har hon spritt vida omkring, ’så att de läror som de förkunnar är människobud’ (Matteus 15:9).” Selected Messages, bok 2, 118.

Vinet som Belsassar drack var påvedömetts avgudiska sabbat, ty festen representerade den profetiska ”stunden” för söndagslagen. De helgedomskärl som han förde in i festhallen representerade inte bara uppror mot Gud, utan heliga kärl representerar också Guds folk, ty det bokstavliga representerar det andliga, och människor är kärl.

Likväl står Guds fasta grund, och har detta insegel: Herren känner dem som är hans. Och: Var och en som nämner Kristi namn må avstå från orättfärdighet. Men i ett stort hus finns inte endast kärll av guld och av silver, utan också av trä och av lera; och somliga till heder, andra till vanheder. Om nu någon renar sig från dessa, skall han vara ett kärll till heder, helgat och brukbart för herrens tjänst, berett till allt gott verk. 2 Timoteus 2:19–21.

Mitt under vanhelgandet av Guds folk genom påtvingad söndagsgudstjänst förkunnar den flammande skriften Belsassars undergång.

I samma stund visade sig fingrar av en människohand och skrev mitt emot lampstället på putsen på väggen i kungens palats; och kungen såg den del av handen som skrev. Då förändrades kungens ansiktsuttryck, och hans tankar förfärade honom, så att höfternas leder vek sig och hans knän slog mot varandra. Kungen ropade med hög röst att man skulle föra in stjärntydarna, kaldéerna och spåmännen. Och kungen tog till orda och sade till Babels vise män: Den som kan läsa denna skrift och ge mig dess uttydning skall bli klädd i scharlakan och bära en guldkedja om sin hals, och han skall vara den tredje härskaren i riket. Daniel 5:5–7.

Historiskt sett förstås textstället så, att Belsassars far hade överlåtitt den politiska tronen åt Belsassar, och av denna anledning var det bästa hans son kunde erbjuda för en uttydning av skriften en ställning som den tredje härskaren. Fram till söndagslagen i Förenta staterna kommer det politiska ledarskapet att inta en underordnad ställning i förhållande till det religiösa ledarskapet, som kommer att verka för att införa en ny form av tillbedjan. Vilddjurets bild representerar föreningen av kyrka och stat, där kyrkan har kontroll över förhållandet, och vid söndagslagen var Belsassar den politiske kungen och symboliserade således staten, men han stod endast som den andre i rang under sin fars religiösa auktoritet. Det bästa han kunde erbjuda Daniel var att bli den tredje.

”När den tidiga kyrkan blev fördärvad genom att överge evangeliets enkelhet och anta hedniska riter och seder, förlorade hon Guds Ande och kraft; och för att behärska folkets samveten sökte hon stöd av den världsliga makten. Resultatet blev påvedömet, en kyrka som behärskade statens makt och använde den för att främja sina egna syften, särskilt för bestraffning av ’kätteri’. För att Förenta staterna skall kunna forma en avbild av vilddjuret måste den religiösa makten i sådan grad behärska den civila regeringen att också statens myndighet kommer att användas av kyrkan för att uppnå sina egna syften....”

”Genomdrivandet av söndagsfirandet från de protestantiska kyrkornas sida är ett genomdrivande av tillbedjan av påvedömet — av vilddjuret. De som, med förståelse för det fjärde budets anspråk, väljer att hålla den falska i stället för den sanna sabbaten, visar därigenom vördnad för den makt genom vilken detta ensamt är påbudet. Men just genom handlingen att med världslig makt genomdriva en religiös plikt skulle kyrkorna själva upprätta en avbild åt vilddjuret; därav följer att genomdrivandet av söndagsfirandet i Förenta staterna skulle vara ett genomdrivande av tillbedjan av vilddjuret och dess avbild.” The Great Controversy, 443, 448, 449.

Det är i en kris som karaktären uppenbaras, och det hemlighetsfulla budskapet på väggen framkallade en kris i Belsassars erfarenhet och markerade slutet för hans rike, och symboliserade

därmed slutet för jorddjurets rike. Belsassar dog samma natt, vilket representerar söndagslagen, då Förenta staterna störtas som Bibelns profetias sjätte rike vid söndagslagen, men Förenta staterna övergår omedelbart till att bli den främste kungen bland de tio kungarna. De tio kungarna är Bibelns profetias sjunde rike, och de samtycker omedelbart till att ge sitt sjunde rike åt vilddjuret.

Ty Gud har ingivit dem i deras hjärtan att fullfölja hans vilja, att vara eniga och att ge sitt rike åt vilddjuret, till dess att Guds ord har fullbordats. Uppenbarelseboken 17:17.

De avslutande rörelserna är snabba, och övergången från det sjätte riket till det sjunde, och därefter till det åttonde, sker snabbt, ty världen befinner sig då i en stor kris. Jorddjurets fall får Belsassar att frukta, och såsom den främste kungen bland de tio kungarna representerar han den fruktan som alla jordens kungar kommer att erfara vid Förenta staternas fall. I Uppenbarelsebokens elfte kapitel är den ”timme” då handskriften visar sig på väggen den ”timme” då den stora jordbävningen äger rum. Vid den tidpunkten markeras tre symboler för islam, och det är islam som får kungarna att frukta i de sista dagarna.

Ty se, kungarna församlade sig, de drog fram tillsammans. De såg det och häpnade; de blev förskräckta och flydde hastigt bort. Fruktan grep dem där, och vända, såsom hos en kvinna i födslovånda. Du krossar Tarsisskeppen med en östanvind. Såsom vi har hört, så har vi sett i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad: Gud skall befästa den för evigt. Sela. Psalm 48:4–8.

Herrarna, eller kungarna, var församlade vid Belsassars festmåltid, drickande Babylons vin och hanterande och betraktande de heliga kärnen från Guds helgedom, när fruktan grep dem, såsom den framställs genom Belsassars fruktan när skriften visade sig på väggen. Belsassars fruktan inledde en tilltagande fruktan som framställs genom en kvinna i barnsnöd, och Uppenbarelsebokens elfte kapitel ”stund” leder in i kapitel tolv, där baneret framställs som en kvinna som står i begrepp att föda. Den första födslovåndan är skriften på festsalens vägg. Fruktan orsakas av islams ”östanvind”, som ”krossar Tarsisskeppen”.

I Belsassars gästbudssal förtär ”tusen stormän” Babylons vin, vilket representerar söndagslagens genomdrivande. Vid den tiden börjar Nebukadnessars orkester spela musiken, medan Belsassar låter helgedomens kärn föras in. Skökan från Tyrus börjar sjunga, och det avfälliga Israel börjar dansa kring Nebukadnessars gyllene avgudabild. Men festen avbryts av ”östanvinden”, som är det ”tredje ve”, vilket kommer snabbt, och är den ”sjunde basunen”. När islam avbryter festen, blir ”folken vredgade”. De blir vredgade, ty Tarsisskeppen, symbolen för planeten jordens ekonomiska struktur, sänks då mitt i havet.

Tarshish var din köpman på grund av mängden av allahanda rikedomar; med silver, järn, tenn och bly bedrev de handel på dina marknader. Javan, Tubal och Meshech, de var dina köpmän; de handlade med människors personer och kopparkärl på din marknad. De av Togarmas hus bedrev handel på dina marknader med hästar och ryttare och mulåsnor. Männen från Dedan var dina köpmän; många öar var varorna från din hand: de förde till dig som gåva elfenbenshorn och ebenholts. Syrien var din köpman på grund av mängden av de varor du framställde: de bedrev handel på dina marknader med smaragder, purpur och broderat arbete och fint linne och koraller och agat. Juda och Israels land, de var dina köpmän: de handlade på din marknad med

vete från Minnit och Pannag och honung och olja och balsam. Damaskus var din köpman för mängden av de varor du framställde, för mängden av all rikedom; med vin från Helbon och vit ull. Dan likaså och Javan, som färdades fram och tillbaka, bedrev handel på dina marknader: blankt järn, kassia och kalmus fanns på din marknad. Dedan var din köpman med dyrbara kläder till vagnar. Arabien och alla Kedars furstar, de bedrev handel med dig i lamm och vädurar och getter: i dessa var de dina köpmän. Köpmännen från Saba och Raama, de var dina köpmän: de bedrev handel på dina marknader med de yppersta av alla kryddor och med alla dyrbara stenar och guld. Haran och Kanne och Eden, köpmännen från Saba, Assur och Kilmad, var dina köpmän. Dessa var dina köpmän i allahanda ting, i blå kläder och broderat arbete och i kistor med dyrbara kläder, bundna med snören och gjorda av cederträ, bland dina handelsvaror. Tarshishs skepp sjöng om dig på din marknad; och du blev uppfylld och mycket härlig mitt i haven. Dina roddare har fört dig ut på stora vatten; östanvinden har krossat dig mitt i haven. Din rikedom och dina marknader, dina handelsvaror, dina sjömän och dina styrmän, dina skeppstimmermän och de som bedriver handel med dina varor, och alla dina krigsmän som finns i dig, och hela din skara som är mitt i dig, skall falla mitt i haven på din undergångs dag. Hesekiel 27:12–26.

”Tarsisskeppen” är symbolen för planeten jordens ekonomiska struktur, och de sänks mitt i havet av ”östanvinden”. Hesekiel upplyser oss om att detta sker på ”din undergångs dag”, och ämnet för Hesekiel kapitel tjugosju är klagosången över Tyrus.

Och Herrens ord kom åter till mig och sade: Du människobarn, stäm upp en klagosång över Tyrus och säg till Tyrus: O du som ligger vid havets inlopp, du som är en köpman för folken till många öar, så säger Herren Gud: O Tyrus, du har sagt: Jag är fullkomlig i skönhet. Hesekiel 27:1–3.

Tyros undergångs dag är klagosångens ämne. Tyros undergångs dag är söndagslagen, ty Tyros är en symbol för påvedömet, vars dom börjar i den ”stund” då den andra rösten i Uppenbarelseboken arton börjar kalla människor ut ur Babylon.

Och jag hörde en annan röst från himlen säga: Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och får del av hennes plågor. Ty hennes synder har nått ända upp till himlen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Vedergäll henne såsom hon har vedergällt er, och ge henne dubbelt igen efter hennes gärningar; i den bägare som hon har fyllt, fyll dubbelt åt henne. Så mycket som hon har förhärligat sig själv och levt i vällust, så mycket plåga och sorg ge henne. Ty hon säger i sitt hjärta: Jag sitter som drottning och är ingen änka och skall aldrig se sorg. Därför skall hennes plågor komma på en och samma dag: död och sorg och hungersnöd; och hon skall fullständigt brännas upp i eld. Ty stark är Herren Gud, han som dömer henne. Och jordens kungar, som har bedrivit otukt med henne och levt i vällust med henne, skall begråta henne och jämra sig över henne, när de ser röken från hennes brand. De står långt borta av fruktan för hennes plåga och säger: Ve, ve över dig, Babylon, du stora stad, du mäktiga stad! Ty på en enda timme har din dom kommit. Och jordens köpmän skall gråta och sörja över henne, ty ingen köper deras varor längre. Uppenbarelseboken 18:4–11.

Det ord som i Daniels bok fem gånger återges med ”timme” representerar alltid någon form av dom. Vilken typ av dom det är avgörs av sammanhanget i det avsnitt där det används. I Daniel

kapitel fyra används ordet ”timme” först för att tillkännage den kommande domen, vare sig det var den undersökande domen som började den 22 oktober 1844, eller den verkställande domen som börjar vid söndagslagen. I båda fallen är den undersökande respektive den verkställande domen progressiv. Påvedömetts verkställande dom börjar vid söndagslagen i Förenta staterna. Det utmärker den ”timme” då påvedömetts verkställande dom börjar, och den ”timmen” är den stora jordbävningens ”timme” i Uppenbarelseboken elva, då de två vittnena, framställda genom Shadrak, Meshak och Abed-Nego, kastas i ugnen som den fana som uppresas såsom Hesekiels mäktiga här. Den ”timmen” är när handskriften visar sig på Belsassars vägg.

”Tarsisskeppen”, som representerar strukturen i planeten jordens ekonomiska försörjningslinjer, sänks i havens mitt vid den tiden, och det får jordens köpmän och kungar att frukta, såsom det framställs genom Belsassar.

I Uppenbarelseboken elva är ”stunden” den då Islams ”tredje Ve” kommer hastigt, då den sjunde basunen ljuder och folken blir vredgade. Alla dessa tre symboler pekar på Islam som det försynens redskap Herren använder för att fullborda dödandet av Belsassar i just den ”stunden”. Belsassar dödades av fiender som i hemlighet trängde in i hans rike genom de portar som vårdslöst hade lämnats öppna, på samma sätt som gränsmuren mellan Mexiko och Förenta staterna vårdslöst har lämnats öppen, medan ”stunden” för den ”stora jordbävningen” närmar sig.

Helandet av påvedömetts dödliga sår framställs i de sista sex verserna i Daniel kapitel elva. I dessa verser identifieras tre hinder som övervinns medan påvedömetts dödliga sår helas. Nordens kung besegrar alltid tre hinder på sin väg till högsta makt, och alltid i följande ordning: först sin fiende, därefter sin bundsförvant och slutligen sitt offer. Den förste som besegrades var Söderns kung, vilken representerar Sovjetunionen, Roms siste fiende, som sveptes bort 1989. Det andra hindret är det härliga landet, vilket är Roms bundsförvant som besegrade Sovjetunionen för Roms räkning, Förenta staterna, som besegras i den ”timme” vi nu betraktar. Därefter representerar det tredje hindret, framställt som Egypten, den tid då påvedömet tar kontroll över sitt offer, Förenta nationerna.

År 1989, när dessa verser blev upplåsta och kunskapen om dem därefter ökade, insåg man att det hedniska Rom, det påvliga Rom och sedan det moderna Rom (framställt som kungen i norr i de sista sex verserna i Daniel kapitel elva) vart och ett behövde övervinna tre geografiska hinder innan de blev upprättade som ett rike. För det hedniska Rom framställdes dessa tre hinder som tre riktningar.

Och från ett av dem sköt ett litet horn fram, vilket växte till övermåttan storhet mot söder och mot öster och mot det härliga landet. Daniel 8:9.

För det påvliga Rom var de tre horn som behövde ryckas upp.

Jag betraktade hornen, och se, bland dem steg upp ett annat, litet horn, inför vilket tre av de första hornen rycktes upp med rötterna; och se, detta horn hade ögon såsom människors ögon och en mun som talade stora ting. Daniel 7:8.

För det moderna Rom (kungen i norr), som framställs i de sista sex verserna av Daniel elva, var de tre hindren kungen i söder, det härliga landet och Egypten. Liksom för det hedniska Rom och det påvliga Rom utgjorde de tre hindren geografiska hinder. Det moderna Rom, som framställs som kungen i norr i de sista sex verserna av Daniel elva, behövde övervinna tre ”murar”, och i samband med den första muren avlägsnades en filosofisk ”mur” samtidigt som en bokstavlig mur revs. År 1989, när kungen i norr störtade Sovjetunionen (kungen i söder), avlägsnades den filosofiska ”muren” av ”järnridån”, samtidigt som Berlinmuren monterades ned.

I Belsassars doms ”stund”, när skriften står på väggen och hans fiender i hemlighet tränger in genom de obehövade portarna, avlägsnas den filosofiska ”muren” som utgör åtskillnaden mellan kyrka och stat, medan den tredje Ve-ropets islam i hemlighet har trängt in genom den obehövade ”muren” vid det härliga landets södra gräns.

När ”Egypten”, som representerar Förenta nationerna, blir erökrat och den filosofiska ”muren av nationell suveränitet” avlägsnas, när varje nation tvingas att acceptera den världsregering som styrs av skökan från Tyrus. Vid den tiden kommer en finansiell krasch att inträffa som frambringar de sista dagarnas krigslagstillstånd och despotism. Mycket väl kan något komma att ske på en gata som kallas ”Wall Street”.

”Just de medel som nu så knapphändigt investeras i Guds sak och som själviskt hålls tillbaka, kommer inom kort att kastas till mullvadarna och fladdermössen tillsammans med alla avgudar. Pengar kommer snart mycket hastigt att sjunka i värde, när verkligheten av de eviga tingen öppnar sig för människans sinnen.” Welfare Ministry, 266.

Vi fortsätter vårt studium av Belsassar i nästa artikel.

”I dag, liksom på Elias tid, är skiljelinjen mellan Guds budhållande folk och dyrkarna av falska gudar tydligt dragen. ’Hur länge skall ni halta på båda sidor?’ ropade Elia; ’om Herren är Gud, så följ honom; men om Baal är det, så följ honom.’ 1 Kung. 18:21. Och budskapet för vår tid är: ’Fallet, fallet är det stora Babylon ... Drag ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder och får er del av hennes plågor. Ty hennes synder har nått ända upp till himmelen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar.’ Upp. 18:2, 4, 5.”

”Den tid är inte långt avlägsen då prövningen skall komma över varje själ. Iakttagandet av den falska sabbaten kommer att påtvingas oss. Striden kommer att stå mellan Guds bud och människors bud. De som steg för steg har gett efter för världsliga krav och anpassat sig till världsliga seder kommer då att ge efter för överheten, hellre än att utsätta sig för hån, förolämpning, hot om fängelse och död. Vid den tiden kommer guldets att skiljas från slagget. Sann gudsfuktan kommer tydligt att skiljas från dess sken och glitter. Mången stjärna som vi har beundrat för dess glans kommer då att slockna i mörker. De som har tagit helgedomens prydnader på sig men inte är klädda i Kristi rättfärdighet, kommer då att framträda i skammen över sin egen nakenhet.” Prophets and Kings, 187, 188.